

14 Σεπτεμβρίου, 1994

[ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΝΟΡΒΑΝ ΧΑΝΙΑΝ, ΑΝΗΛΙΚΟΣ ΔΙΑ ΤΗΣ ΜΗΤΡΟΣ ΑΥΤΟΥ, ΩΣ
ΠΛΗΣΙΕΣΤΕΡΟΣ ΣΥΓΓΕΝΗΣ, ΦΙΛΟΣ ΚΑΙ
ΚΗΔΕΜΟΝΑΣ ΦΛΩΡΑΣ ΧΑΝΙΑΝ,

Αιτητής,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ/Η ΑΛΛΩΝ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 36/93)

Διοικητικό Δίκαιο — Έγκριση διοικητικής πράξης — Ενεργεί αναδρομικά και προσδίδει εκτελεσιότητα στην ληφθείσα απόφαση — Η απόφαση έγκρισης είναι εκτελεστή διοικητική πράξη και μπορεί να προσβληθεί με προσφυγή.

5

Φυσική Δικαιοσύνη — Δικαίωμα ακροάσεως σε διαδικασίες πειθαρχικού ελέγχου ή δίωξης — Κατάφορη παραβίαση της αρχής της φυσικής δικαιοσύνης η απόφαση αποβολής μαθητή χωρίς να του δοθεί η ευκαιρία να ακουστεί.

10

Ο αιτητής προσέβαλε με την προσφυγή του την απόφαση των καθ' ων η αίτηση με την οποία ενέκριναν απόφαση του Ινστιτούτου Μελκονιάν στο οποίο φοιτούσε για την διά παντός αποβολή του από το Ινστιτούτο.

15

Οι καθ' ων η αίτηση πρόβαλαν προδικαστική ένσταση ότι η προσφυγή ήταν απαράδεκτη εφόσον η απόφασή τους δεν ήταν αποτέλεσμα άσκησης αποφασιστικής αρμοδιότητας.

20

Το Ανώτατο Δικαστήριο ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση, αποφάσισε ότι:

- (1) Σε περιπτώσεις όπως η παρούσα, όπου αρμοδιότητα δίδεται στο Α όργανο αλλά τελεί υπό την έγκριση του Β οργάνου, η έγκριση επενεργεί αναδρομικά και τελειώνει την ληφθείσα απόφαση και την καθιστά εκτελεστή.

5

Στην παρούσα περίπτωση η απόφαση αποβολής τελειώθηκε με την έγκριση του Υπουργού και κατέστη εκτελεστή, και είναι εναντίον αυτής της απόφασης έγκρισης που προσφεύγει ο αιτητής. Κατά συνέπεια, η προδικαστική ένσταση απορρίπτεται ως αβάσιμη.

10

- (2) Η αρχή της φυσικής δικαιοσύνης, ως αρχή διοικητικού δικαίου, τυγχάνει και στην Κύπρο εφαρμογής ως λόγος ανώρευσης διοικητικής πράξης. Ένα απαραίτητο χαρακτηριστικό της αρχής αυτής είναι το δικαίωμα να ακούγεται ο ενδιαφερόμενος σε όλες τις περιπτώσεις δικαστικών και οιοσδήποτε δικαστικών διαδικασιών και σύμφωνα με τη νομολογία τέτοια είναι και η παρούσα περίπτωση πειθαρχικού ελέγχου ή δίωξης.

15

Η αποτυχία των υπευθύνων να δώσουν την ευκαιρία στον αιτητή ή τους γονείς του να ακουσθούν στην πειθαρχική διαδικασία σε ένα θέμα που θα μπορούσε να είχε και πράγματι κατέληξε σε σοβαρότατες συνέπειες, αποτελεί κατάφωρη παραβίαση της αρχής της φυσικής δικαιοσύνης και από μόνη της καθιστά την προσβαλλόμενη πράξη άκυρη.

20

25

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.

Αναφερόμενη υπόθεση:

X"Βασιλείου ν. Κ.Ο.Α. (1993) 4 Α.Α.Δ. 981.

30

Προσφυγή.

Προσφυγή εναντίον της πράξης των καθ' ων η αίτηση με την οποία ενέκριναν την απόφαση της αποβολής διά παντός από το Ινστιτούτο Μελκιονιάν, ιδιωτική σχολή, του ανήλικου αιτητή Νορβάν Χανιάν, 14 ετών.

35

Χρ. Κληρίδης, για τον Αιτητή.

40

Ε. Λοιζίδου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΑΡΤΕΜΗΣ, Δ.: Η προσφυγή αφορά τη νομιμότητα της πράξης με την οποία ο Υπουργός Παιδείας ενέκρινε την απόφαση της αποβολής διά παντός από το Ινστιτούτο Μελκονιάν, ιδιωτική σχολή, του ανήλικου αιτητή Νορβάν Χανιάν, 14 ετών.

5

Το ιστορικό της υπόθεσης φαίνεται στο Παράρτημα Α στην Ενσταση, επιστολή της σχολής προς τον Γενικό Διευθυντή του αρμόδιου Υπουργείου, ημερομηνίας 31.10.1992.

10

Σύμφωνα με την επιστολή αυτή, κατά το τέλος του σχολικού έτους 1991-1992, λόγω της κακής απόδοσης και της διαγωγής ("general misconduct") του αιτητή, αυτός τέθηκε υπό πειθαρχική και ακαδημαϊκή κηδεμονία και οι γονείς του πληροκρορήθηκαν ανάλογα. Στις 14.10.92 ο αιτητής ανέγραψε με κιμαλία στο πορτραίτο ενός των ευεργετών της σχολής ανήθικη, και χυδαία ύβρη ("a very obscene, vulgar and degrading insult"), όπως ο ίδιος παραδέχθηκε. Η πειθαρχική Επιτροπή της σχολής επιλήφθηκε της υπόθεσης και αποφάσισε την διά παντός αποβολή του από τη σχολή, απόφαση που επικύρωσε το Διαχειριστικό Συμβούλιο.

15

20

Η επιστολή, Παράρτημα Α, στάλθηκε στο Υπουργείο Παιδείας για να ληφθεί η έγκριση του Υπουργού, σύμφωνα με το άρθρο 21(4) του περί Ιδιωτικών Σχολείων Νόμου του 1971 (Ν. 5/71) που προνοεί ότι κάθε ποινή αποβολής μαθητή πέραν των οκτώ ημερών υπόκειται στην έγκριση του Υπουργού.

25

Οι καθ'ων η αίτηση εγείρουν προδικαστική ένσταση με το επιχείρημα ότι η προσφυγή δεν είναι παραδεκτή εναντίον τους γιατί "η απόφαση δεν εκπηγάζει από την άσκηση αποφασιστικής αρμοδιότητας εκ μέρους τους" και το κέντρο της απόφασης εξακολουθεί να είναι το Πειθαρχικό Συμβούλιο της σχολής. Προς υποστήριξη της θέσης αυτής παρέπεμψαν στην απόφαση του Γ. Πικί, Δ. στην *Α.Χ' Βασιλείου ν. Κ.Ο.Α.* (1993) 4 Α.Α.Δ. 981.

30

35

Κατά τη γνώμη μου η πιο πάνω απόφαση υποστηρίζει την αντίθετη άποψη. Σε περιπτώσεις όπως η παρούσα, όπου αρμοδιότητα δίδεται στο Α όργανο αλλά τελεί υπό την έγκριση του Β οργάνου, η έγκριση επενεργεί αναδρομικά και τελειώνει την ληφθείσα απόφαση και την καθιστά εκτελεστή. Τούτο επισημαίνεται και στο νομικό ισχυρισμό υπ' αρ. 2 στην γραπτή αγόρευση των καθ'ων η αίτηση (σελ. 2), κατ' αντίφαση προς την προδικαστική τους ένσταση.

40

Στην παρούσα περίπτωση η απόφαση αποβολής τελειώθηκε με την έγκριση του Υπουργού και κατέστη εκτελεστή, και είναι ενα-

ντίον αυτής της απόφασης έγκρισης που προσφεύγει ο αιτητής. Κατά συνέπεια, η προδικαστική ένσταση απορρίπτεται ως αβάσιμη.

Ένας από τους λόγους που προβάλλονται για ακύρωση της πράξης είναι η παραβίαση των αρχών φυσικής δικαιοσύνης γιατί, συγκεκριμένα δεν δόθηκε καμιά ευκαιρία στον μαθητή (ή τους γονείς του) να ακουσθεί σε πειθαρχική δίωξη, ισχυρισμός που ουσιαστικά ουδόλως αντικρούεται από τους καθ'ων η αίτηση. 5

Η αρχή της φυσικής δικαιοσύνης, ως αρχή διοικητικού δικαίου, τυγχάνει και στην Κύπρο εφαρμογής ως λόγος ακύρωσης διοικητικής πράξης. Ένα απαραίτητο χαρακτηριστικό της αρχής αυτής είναι το δικαίωμα να ακούγεται ο ενδιαφερόμενος σε όλες τις περιπτώσεις δικαστικών και οιονεί δικαστικών διαδικασιών και σύμφωνα με τη νομολογία τέτοια είναι και η παρούσα περίπτωση πειθαρχικού ελέγχου ή δίωξης. 10 15

Η αποτυχία των υπευθύνων να δώσουν την ευκαιρία στον αιτητή ή τους γονείς του να ακουσθούν στην πειθαρχική διαδικασία σε ένα θέμα που θα μπορούσε να είχε και πράγματι κατέληξε σε σοβαρότατες συνέπειες, αποτελεί κατάφωρη παραβίαση της αρχής της φυσικής δικαιοσύνης και από μόνη της καθιστά την προσβαλλόμενη πράξη άκυρη. 20

Ενόψει των πιο πάνω, δεν παρίσταται ανάγκη να εξετάσω τους υπόλοιπους λόγους για τους οποίους ο αιτητής ζητά την ακύρωση της απόφασης. 25

Η επίδικη απόφαση ακυρώνεται ως παράνομη. Τα έξοδα επιδικάζονται υπέρ του αιτητή. 30

Η προσφυγή επιτυγχάνει με έξοδα.